

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417206091
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1417206091.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobkyne: A. E. Y., J., X., XX.X.XXXX, L. R.S. XX, A. J. G. proti žalovanému: Bytový podnik Dúbravka, s.r.o., IČO: 35 828 994, so sídlom Drobného 27, Bratislava o zaplatenie 504,28 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.5.2018, č.k. 22C/34/2017-84, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Návrh žalobkyne na spojenie vecí sa zamietá.

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti potvrdzuje.

Žalovanému sa proti žalobkyni priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania zo dňa 27.10.2017 (výrok I.), žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok II.), žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.) a vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok IV.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 4 ods. 1 písm. c), § 8a ods. 7, § 10 ods. 1, 6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“), § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), § 460, § 482 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 164 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vecne tým, že žalovaný vykonáva správu bytového domu na N. R.. V. XX-XX Y. L., a to na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 30.4.2006, pričom pred týmto dátumom správu bytového domu vykonávalo Stavebné bytové družstvo Bratislava IV. Konštatoval, že z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 1.1.2014 do 31.12.2014 vyplynulo, že žalovaný ako správca bytu vykonal vyúčtovanie, na základe ktorého mala žalobkyňa vykázaný nedoplatok vo výške 577,21 eur. Z reklamácie vyúčtovania za rok 2014 zo dňa 6.7.2015 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný v odpovedi na reklamáciu žalobkyne zaslal v prílohe listu aktuálnu pracovnú analýzu platieb k 30.6.2015, pričom zároveň uviedol, že nedoplatok z vyúčtovania za rok 2014 je vyčíslený správne v sume 577,21 eur, ktorý zahŕňa neuhradený nedoplatok preúčtovaný od bývalého správcu a žalobkyňou uhradené platby za mesiace 8-12/2014. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ďalej zistil, že predchádzajúci vlastník bytu E. K. mal ku dňu 30.4.2006 (deň ukončenia správy predchádzajúcim správcom Stavebné bytové družstvo Bratislava IV) nedoplatok vo výške 1 081,49 eur (32.581 Sk). Žalobkyňa sa v konaní domáhala uhradenia preplatku vo výške 504,28 eur, ktorý jej vznikol tým, že správca vo vyúčtovaniach uvádza každý rok v časti Rekapitulácia celkový výsledok (nedoplatok/preplatok) so zahrnutím aj

predchádzajúcich období, pričom neustále zahŕňa aj nedoplatok od predchádzajúceho správcu vo výške 1 081,49 Eur, ktorý už bol vysporiadaný. Argumentovala tým, že v konaní vedenom pod sp.zn. 11C/89/2009 žalovaný zobral žalobu späť v časti zaplatenej istiny z dôvodu, že žalobkyňa uhradila dňa 2.8.2010 sumu 4 483,41 eur a žiadal pokračovať v konaní v časti úrokov z omeškania vo výške 933,65 eur vyčíslených v zmysle žalobného petitu od 26.5.2006 do 1.8.2010. Rozsudkom zo dňa 24.5.2011, č.k. 11C/89/2009-150 súd zaviazal žalobkyňu na zaplatenie 9% úroku z omeškania z dlžnej sumy 3 919,74 eur od 14.4.2010 do 1.8.2010, vo zvyšnej časti návrh zamietol a v časti istiny 3 919,74 eur konanie zastavil. Krajský súd v Bratislave na podklade podaného odvolania rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o povinnosti žalobkyne uhradiť úroky z omeškania a v zamietajúcej časti a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne okresný súd rozsudkom zo dňa 17.10.2012, č.k. 11C/89/2009-234 zaviazal žalobkyňu na zaplatenie sumy 923,18 eur titulom úrokov z omeškania a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave na podklade odvolania podaného žalovanou rozsudkom zo dňa 18.11.2013, č.k. 6Co/588/2012-272 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie poukázal na názor vyslovený odvolacím súdom, v zmysle ktorého sa žalobkyňa stala vlastníčkou predmetného bytu smrťou poručiteľa E. K. dňa 08.06.2004, a týmto dňom prešli na ňu všetky povinnosti platiť pravidelné mesačné platby do fondu prevádzky, údržby a opráv a platby na zabezpečenie služieb spojených s užívaním bytu. Podľa zoznamu zostatkov ku dňu 1.12.2016 mal pôvodný vlastník L. E. K.Ó. nedoplatok vo výške 1 081,49 eur (32 581 Sk), podľa vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 1.1.2007 do 31.12.2007 predstavoval nedoplatok k predmetnému bytu 2 583,28 eur (77 824 Sk), v ktorom bol zahrnutý aj nedoplatok vo výške 1 081,49 eur (32 581 Sk) a podľa vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od 1.1.2008 do 31.12.2008 predstavoval nedoplatok k predmetnému bytu 4 067,95 eur (122 551 Sk), v ktorom bol zahrnutý aj nedoplatok vo výške 2 583,23 eur (77 824 Sk). Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa uhradila žalovanému dňa 11.6.2010 sumu 883,56 eur (sumu za mesačné platby za obdobie 1-6/2010) a dňa 2.8.2010 sumu 4 483,41 eur, pričom úhradu 4 483,41 eur započítal žalovaný na istinu uplatňovanú v konaní sp.zn. 11C/89/2009, avšak naďalej stav na účte bytu žalobkyne bol v mínuse, a to vo výške - 490,73 eur. Na základe uvedeného vyvodil, že je zrejmé, že žalovaný nedoplatok vo výške 1 081,49 eur (od právneho predchodcu žalobkyne) správne evidoval a voči žalobkyňi uplatňoval, pričom uhradením sumy 4 483,41 eur došlo k započítaniu na nedoplatky žalobkyne, ktoré si žalovaný uplatňoval v konaní pod sp.zn. 11C/89/2009 a to vo výške 3 919,74 eur. Uviedol, že žalobkyňa správne tvrdila, že táto čiastka bola vo vzťahu k žalovanému vysporiadaná, a túto skutočnosť žalovaný ani nerozporoval. Poukázal na to, že napriek úhrade žalobkyne vo výške 4 483,41 eur a započítaní tejto sumy žalovaným na nedoplatky na predmetnom byte, bol vo vzťahu k žalobkyňi vykazovaný naďalej nedoplatok vo výške 490,73 eur a aj zo súčasnej pracovnej analýzy platieb je zrejmé, že na účte bytu žalobkyne nie je vykazovaný žiadny preplatok, ktorý by bol žalovaný povinný žalobkyňi vrátiť. Uzavrel, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko z predložených listín, ako aj obsahu pripojeného spisu je zrejmé, že žalobkyňa v roku 2014, za ktorý si uplatňovala údajný preplatok, mala vykázaný nedoplatok za služby spojené s užívaním bytu vo výške 577,21 eur. Rovnako považoval žalobu za nedôvodnú aj v časti týkajúcej sa druhého petitu, ktorým sa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného konať na základe rozsudku v konaní pod sp.zn. 11C/89/2009-234, resp. 6Co/588/2012-272 a ich odôvodnení, t.j. z účtovníctva bytu žalobkyne vymazať čiastku 1 081,49 eur a opraviť účtovníctvo od roku 2010, nakoľko je zrejmé, že žalovaný vedie čiastku nedoplatku 1 081,49 eur ako vysporiadanú, avšak tento nedoplatok nie je možné vymazať z účtovníctva, nakoľko tento nedoplatok už raz vznikol. Skonštatoval, že skutočnosť, že žalobkyňa nedokáže aj napriek viacerým sporom pochopiť, že žalovaný ako správca, hoci nedoplatok 1 081,49 eur vedie ako vysporiadaný, tento nedoplatok nemôže vymazať z účtovníctva, nie je dôvodom na vyhovieť návrhu žalobkyne. Návrh žalovaného na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 44C/236/2013 a na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 4C/124/2014 zamietol z dôvodu, že uvedené konania a ich rozhodnutia nebudú mať vplyv na konanie vedené pred týmto súdom. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti rozhodnutiu podala včas odvolanie žalobkyňa z dôvodu, že súd prvej inštancie neúplne zistil stav veci a nezobral do úvahy všetky predložené dôkazy. Tvrdila, že v zozname listinných dôkazov naopak figuruje „Reklamácia vyúčtovania“, ktorá do spisu vôbec nebola založená a počas pojednávania pri čítaní zoznamu listinných dôkazov nebola spomenutá „Odpoveď na reklamáciu“, ktorú skutočnosť aj namietala. Konštatovala, že v konaní vedenom pod sp.zn. 11C/89/2009 žalovaný (v pozícii žalobcu) uplatnil voči nej nárok na zaplatenie nedoplatku od bývalého správcu spred 1.5.2009 vo výške 1 081,49 eur a nedoplatku na zálohových platiabách od 1.5.2009 do februára 2009 v celkovej sume 3

919,74 eur. Uvedené konanie bolo v časti istiny vo výške 3 919,743 eur zastavené z dôvodu úhrady žalovanou (teraz v pozícii žalobkyne) a bola jej uložená povinnosť zaplatiť sumu 923,18 eur titulom úrokov z omeškania. Mala za to, že pohľadávka z februára 2009 vo veci istiny vo výške 3 919,743 eur obsahujúcej aj nedoplatok od bývalého správcu bola uspokojená. Podľa jej názoru sa žalovaný mal s predmetnou skutočnosťou vysporiadať aj v účtovníctve k jej bytu, čo však neurobil, keďže v odpovedi na jej reklamáciu potvrdil, že súčasťou vyúčtovania za rok 2014 je neuhradená istina od bývalého správcu, ktoré tvrdenie je v rozpore s rozsudkom vo veci sp.zn. 11C/89/2009. Mala za to, že ak by žalovaný skutočne zaúčtoval uvedený nedoplatok od bývalého správcu ako vysporiadaný, nemohol by vo svojej odpovedi na reklamáciu vyúčtovania za rok 2014 uviesť, že nedoplatok vyčíslený v sume 577,21 eur obsahuje aj neuhradený nedoplatok preúčtovaný od bývalého správcu. Namietala, že súd prvej inštancie netrval na vysvetlení uvedeného rozporu a preto dospel k nesprávnemu záveru, na základe ktorého jej žalobu zamietol. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd rozhodol v súlade so žalobným petítom tak, že zaviazá žalovaného na zaplatenie sumy 504,28 eur spolu s úrokom z omeškania a na vymazanie čiastky 1 081,49 eur z účtovníctva k jej bytu a na opravu účtovníctva od roku 2010. V doplnení odvolania žalobkyňa uviedla, že vychádzajúc z tvrdenia žalovaného, že všetky položky týkajúce sa vysporiadania pohľadávok z konania sp.zn. 11C/89/2009 riadne zaúčtoval, nie je zrejmé, čo mal na mysli pod pojmom riadneho zaúčtovania. Uviedla, že ku každému bytu existujú dve čísla bankových účtov - pre fond opráv a pre náklady na služby, pričom tento systém nie je účtovníctvom správcu a slúži len na evidenciu platieb podľa vlastníkov a bankových účtov. Ďalej uviedla, že vlastné účtovníctvo správcu podlieha zákonu o účtovníctve a ide o presný systém, ktorý nesúvisí s bankovými účtami, ale s druhom finančných a majetkových transakcií, kde musí byť zaevidovaný každý cent v zmysle príslušných ustanovení zákona. Podľa jej názoru odpoveď žalovaného na reklamáciu vyúčtovania za rok 2014 je dôkazom, že žalovaný naďalej vedie v účtovníctve vysporiadanú pohľadávku od bývalého správcu ako neuhradený dlh, jeho účtovníctvo je zmätočné a je v rozpore s uvedeným rozsudkom ako aj so zákonom o účtovníctve, preto žiadala, aby sa správca riadne účtovne vysporiadal s rozsudkom a zaúčtoval do systému účtovníctva pohľadávku od bývalého správcu ako uhradenú, čím by sa pozitívne ovplyvnila bilancia platieb za všetky predchádzajúce a nasledujúce roky.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne vyjadril podaním zo dňa 30.8.2018, v ktorom uviedol, že v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. vedie ako správca samostatné analytické účty, osobitne za každý dom, ktorý spravuje, vrátane bytového domu na R.. V. XX Y. L., a to jeden prevádzkový účet a druhý fond prevádzky, údržby a opráv. Zároveň vedie operatívnu evidenciu na každý bytový dom (pracovná analýza platieb), v ktorej sú zachytené žalobkyňou realizované platby a pohyby na jej konte, a ktorá bola predložená v súdnom konaní ako listinný dôkaz. Vysvetlil, že platby, ktoré realizovala žalobkyňa, sú všetky zachytené v pracovnej analýze platieb, zaúčtované a nie sú účtované v účtovníctve žalovaného ako správcu, pričom vyúčtovanie za rok 2014 v časti platieb korešponduje s pracovnou analýzou platieb, operatívnou evidenciou. Ďalej konštatoval, že správca ako obchodná spoločnosť vedie oddelene svoje účtovníctvo podľa zákona o účtovníctve, s tým, že príjmom na jeho podnikateľskom účte sú príjmy zo spravovaných domov - bytov ako mesačná odmena za výkon správy. Mal za to, že pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiava pri účtovaní oba vyššie uvedené zákony, preto nie sú akceptovateľné námietky vznesené v odvolaní k vedeniu účtovníctva ako takého. Uviedol, že z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu žalobkyne za rok 2014 vyplýva, že žalobkyňa dosiahla nedoplatok v sume 577,21 eur, ktorý neuhradila. Zopakoval skutočnosti týkajúce sa konania sp.zn. 11C/89/2009 ohľadom pohľadávky vo výške 3 919,74 eur s príslušenstvom ako aj jej úhrady. Podľa jeho názoru žalobkyňa opakovane napáda skutočnosti týkajúce sa uvedeného konania, ktoré bolo právoplatne skončené. Napadnutý rozsudok považoval za vecne správny a riadne a zrozumiteľne odôvodnený. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok potvrdil.

5. Žalobkyňa reagovala podaním zo dňa 24.10.2018, v ktorom uviedla, že za podstatný v konaní považuje dôkaz pripojený k žalobe, v ktorom žalovaný potvrdzuje, že nedoplatok z vyúčtovania za rok 2014 je vyčíslený v správnej sume 577,21 eur, ktorý zahŕňa neuhradený nedoplatok preúčtovaný od bývalého správcu. Konštatovala, že dlh vyrovnala dňa 2.8.2010, čo potvrdil aj žalovaný. V súvislosti s jeho odpoveďou na reklamáciu uviedla, že ak bol dlh uhradený dňa 2.8.2010, nemôže byť stále vedený ako neuhradený o štyri roky neskôr k 31.12.2014. Podľa jej názoru by mal žalovaný vysvetliť ako aplikoval v tomto prípade zákon o účtovníctve a prečo nezaúčtoval platbu od bývalého správcu ako uhradenú, mal by vysvetliť čo je zahrnuté do sumárneho nedoplatku k 31.12.2014 a z ktorého obdobia pochádza, nakoľko v roku 2014 bola uhradená vyššia čiastka ako boli náklady, takže nedoplatok nemohol vzniknúť v roku 2014. K vyjadreniu pripojila list správcu doručený dňa 2.8.2011 ako odpoveď na reklamáciu

vyúčtovania za rok 2010 s podobným obsahom ako odpoveď na reklamáciu vyúčtovania za rok 2014. Podľa jej názoru musí existovať niekde rozpor/nejasnosť/chyba vo vedení evidencie. Napokon uviedla, že prebieha konanie vo veci jej nedoplatkov za roky 2010 a 2012 na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 44C/236/2014, ktoré v súčasnosti je na odvolacom súde, z toho dôvodu navrhla odvolaciemu súdu spojenie týchto vecí.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalobkyne považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 379 C.s.p. okrem prípadov tam ustanovených), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Predmetom odvolacieho prieskumu je (vychádzajúc z obsahu odvolania podaného žalobkyňou) zamietajúci výrok súdu prvej inštancie (spolu so súvisiacimi výrokmi o náhrade trov konania). Výrok, ktorým súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania zo dňa 27.10.2017 doručený súdu dňa 30.10.2017 zamietol, nebol odvolaním napadnutý, preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

7. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala od žalovaného zaplata sumy 504,28 eur, úroku z omeškania, náhrady trov konania a uloženia povinnosti vymazať z účtovníctva jej bytu čiastku 1 081,49 eur a opraviť účtovníctvo od roku 2010. Žalobu odôvodnila tým, že na byte, ktorej je vlastníčkou titulom dedenia vznikol nedoplatok od bývalého správcu vo výške 1 081,49 eur a nedoplatok na zálohových platbách od 1.5.2006 do februára roku 2009. Predmetný nedoplatok bol predmetom sporu vedenom na Okresnom súde Bratislava IV, sp.zn. 11C/89/2009, v ktorom súd potvrdil, že čiastka 1 081,49 eur bola vysporiadaná. Vo vzťahu k vyúčtovaniu nákladov za byt za rok 2014 podala reklamáciu s tvrdením, že má preplatok, s tým, že správca bytového domu vo svojej odpovedi uviedol, že vedie vysporiadanú čiastku od bývalého správcu v sume 1 081,49 eur naďalej vo vyúčtovaniach. Na základe uvedeného tvrdila, že v roku 2014 dosiahla preplatok vo výške 1 081,49 eur - 577,21 eur = 504,28 eur.

8. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spolčenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade 10) vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu; ak k bytu alebo nebytovému priestoru v dome prilieha podľa § 19 ods. 4 balkón, lodžia alebo terasa, pre účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25% z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy. Pri určení preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome zohľadnia mieru využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníkmi nebytových priestorov.

9. Podľa § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníkmi bytov alebo nebytových priestorov v dome. Okrem služieb a prác, ktoré vlastníci bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žump, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

10. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak v spojení s výsledkami konania vedeného pod sp.zn. 11C/89/2009 skúmal, či žalobkyni v rozhodnom období vznikol tvrdený nedoplatok. Je potrebné konštatovať, že existencia pohľadávky žalovaného, ktorú uplatnil v konaní vedenom pod sp.zn. 11C/89/2009 ani jej úhrada žalobkyňou neboli medzi sporovými stranami v konaní sporné. Žalobkyňa namietala, že napriek úhrade pohľadávky (v rámci ktorej plnila aj nedoplatok pochádzajúci zo správy predchádzajúcim správcom vo výške 1 081,49 eur), správca (žalovaný) naďalej vykazuje sumu 1 081,49 eur ako neuhradenú. Svoje skutkové tvrdenie podporila odpoveďou správcu na jej reklamáciu vyúčtovania nákladov za byt za rok 2014, v ktorej správca uviedol, že nedoplatok z vyúčtovania za rok 2014 je vyčíslený správne v sume -577,21 eur, ktorý zahŕňa neuhradený nedoplatok preúčtovaný od bývalého správcu. Vykonaným dokazovaním, predovšetkým pracovnou analýzou platieb od 1.5.2006 do 31.10.2017 bolo preukázané, že žalovaný úhradu žalovanej dňa 2.8.2010 riadne započítal na aktuálny nedoplatok žalobkyne, ktorý v danom čase predstavoval sumu -4 837,33 eur. Ak teda žalobkyňa dňa 2.8.2010 uhradila sumu 4 483,41 eur a jej nedoplatok na úhradách spojených s užívaním bytu bol k tomuto dátumu vo výške -4 837,33 eur a ďalšie zálohové platby za mesiace 9, 10, 11 a 12/2010 žalobkyňa neuhradila, vznikol jej opäť nedoplatok, ktorý bol následne presunutý do ďalšieho obdobia, pričom nedoplatok pri vyúčtovaní nákladov za rok 2014 tvoril sumu -577,21 eur. Uvedené skutkové zistenia sú zrejme z pracovnej analýzy platieb a odpoveď žalovaného na reklamáciu žalobkyne (hoc aj nejasná) nemá na uvedené zistenia vplyv, keď žalobkyňa zároveň nenamietala žiadne položky, ktoré sú obsahom pracovnej analýzy platieb, či už položku predpisu alebo položku platby. Žalobkyňa preto neunesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia o vzniku preplatku za rok 2014. V danom prípade je možné konštatovať, že nebol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pokiaľ ide o vykonané dôkazy, je zrejme, že súd prvej inštancie vykonal oboznámením listinný dôkaz nazvaný „Reklamácia vyúčtovania za rok 2014“, pričom zjavne ide o odpoveď správcu na reklamáciu vyúčtovania za rok 2014 zo dňa 6.7.2015, ktorý dôkaz bol zo strany žalobkyne pripojený k žalobe.

11. Pokiaľ žalobkyňa v odvolacom konaní uviedla skutkové tvrdenia a predložila dôkazy, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, ide o tzv. neprípustné novoty v odvolacom konaní. S poukazom na znenie § 366 C.s.p. odvolací nemôže prihliadať na prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom z obsahu odvolania nevyplýva, že by išlo o niektorý z prípadov uvedených v písm. a), b), c) alebo d) uvedeného ustanovenia § 366 C.s.p.

12. Odvolací súd zároveň zamietol návrh žalobkyne na spojenie vecí. Žalobkyňa navrhovala spojenie vecí sp.zn. 22C/34/2017 a 44C/236/2013, t.j. prvoinštančné konania, v ktorých v oboch bolo podané odvolanie, teda prebiehalo odvolacie konanie na Krajskom súde v Bratislave, a to pod sp.zn. 7Co/4/2019 a 5Co/543/2015. Odvolací súd zistil, že konanie vedené pod sp.zn. 5Co/543/2015 bolo skončené rozsudkom zo dňa 25.9.2018. Odvolací súd konštatuje, že procesný postup založený na spojení prvoinštančných vecí odvolacím súdom, prípadne spojenie vecí vedených na odvolacom súde je z povahy vecí vylúčené, nakoľko neplní úlohu zabezpečenia procesnej ekonomie konania a z praktického hľadiska je nerealizovateľný.

13. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).